

[Aksel Larsen.]

at han havde sprunget saa og saa højt, og da han havde pralet tilstrækkelig længe, saa sagde man til ham: „Spring nu her, og lad os saa se, hvordan det gaar!“ Det ærede Medlem saa sig rundt i Verden. Ja, men det er Spørgsmaalet om de arbejdsløses Stilling her i Landet, der er til Debat, og det er det Spørgsmaal, det ærede Medlem saa nødigt vil udtale sig om.

Det ærede Medlem anførte som Argument eller noget af et Argument, at den daværende Socialminister, Steincke, i sin Tid havde erklæret, at Venstres Holdning var udmærket, og havde takket det ærede Medlem. Jeg synes nu ikke, man skal lade de arbejdsløse undgælde for alle de Ubesindigheder, den daværende Socialminister har fremsat. Jeg synes i hvert Fald ikke, det ærede Medlem kan bruge en Udtalelse af den daværende Socialminister over for mig, for jeg kan da ikke hæfte for, hvad den daværende Socialminister har sagt. Lad os derfor holde os til Sagen, og Sagen er de arbejdsløses Stilling i Øjeblikket, deres Trang og Nødvendigheden af at yde Hjælp samt Muligheden for at skaffe Midler til en saadan. Paa intet af disse Omraader er der noget som helst tilbage af det ærede Medlems Forsøg paa Argumentation, og netop derfor, fordi det ærede Medlem ikke er i Stand til hverken logisk at begrunde eller følelsesmæssigt at redegøre for, hvorfor han modsætter sig Hjelpeforanstaltninger, netop derfor er det berettiget at sige, at det ærede Medlem og hans Parti repræsenterer Reaktionen her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at Det konservative Folkeparti vil saa gerne være med til at forkaste Vinterhjælpen. Ja, jeg tvivler aldeles ikke om det paagældende Partis redbonne Vilje, men det var slet ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvordan det gaar med Vinterhjælpsforslaget, og jeg er fuldkommen klar over, at Udvalgets Formand og Udvalgets Ordfører, der begge er Socialdemokrater, naturligvis ikke hverken har Lyst eller Mod til at udtale sig om den Sag her. Men derfor sagde jeg ogsaa, at jeg spørger Udvalgets Medlemmer, for jeg mener, at ogsaa et Udvalgs Medlemmer maa dog vel have Pligt til at interessere sig for, at de Sager, der er overvist til Udvalgets Behandling, overhovedet bliver behandlet og fremmet. Ansvar for, at et Forslag paa den Maade syltes, kan man naturligvis ikke lægge paa Udvalgets Formand alene, men maa lægge det paa alle Udvalgets 15 Medlemmer.

Derfor har jeg spurgt, som jeg har, men ikke kunnet faa andet Svar, end at hvis det skulde passe Udvalgsformanden at fremme Forslaget, saa vil det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stemme imod. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller disponerer dog i hvert Fald ikke over Flertallet i dette Ting, saa det kan ikke være nogen Grund for Udvalgets Formand til at sylte Forslaget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holder stadig fast ved, at naar der er Konflikt, saa vil det at gennemføre Foranstaltninger som disse være at stille sig paa den ene Parts Side i Arbejdskampen. Det er noget Nonsense, og det hører ingen Steder hjemme at bruge det som Argument, thi før der blev Arbejdskamp, var man jo heller ikke villig til at yde Hjælp; Arbejdskampen spiller altsaa ingen som helst Rolle i det ærede Medlems Betragtninger. Men dernæst, til Spørgsmaalet om at tage Parti, vil jeg sige, at Staten jo i allerhøjeste Grad tager Parti i enhver Arbejdskamp herhjemme, at Staten, Regeringen og Rigsdagen, hidtil i en Række Konflikttilfælde har gjort det, derved at man har vedtaget Voldgiftslove og lignende Foranstaltninger vendt imod Arbejderne saavel som ved Hjælp af Forligsmandsloven. Og tillige, at man i den foreliggende Arbejdskamp allerede gør det ved Hjælp af Arbejdsløshedsloven, som, fuldkommen urimeligt, paabyder, at Masser af de arbejdsløse, maaske op imod Halvdelen, skal overføres til Understøttelse fra Strejkekasser, til Trods for at de aldeles ikke er konfliktramte, til Trods for at de var arbejdsløse, da Konflikten udbrød, havde været det længe og altsaa ikke hører til de lockoutede eller de strejkende. Paa den Maade, ved Hjælp af den snedige Paragraf i Arbejdsløshedsloven — for hvis Skyld bl. a. ogsaa jeg ønsker, at vi igen faar denne Lov op til Revision — paalægges der Arbejderorganisationerne langt større Byrder under Konflikten end egentlig berettiget, og derved stiller Staten sig under Konflikten paa Arbejdsgivernes Side og søger at hjælpe dem imod deres Modstandere. Jeg synes derfor, man skal være lidt mere forsigtig med at advare mod at tage Parti. Staten har sandt for Dyden hidtil taget Parti for den ene Side, for Arbejdsgiverne imod Arbejderne.

Socialministeren gentager, hvad der blev sagt i sidste Forhandling, at vi er vant til at høre Ord, men maa vi faa at vide konkret: Hvad skal vi gøre? Jeg maa altsaa have Lov til, da Socialministeren ved første Behandling synes at have overhørt det, at